

մրցանակներ զրկած էին՝ վենետիկոյ ֆիրանս սական չհւագատուան և խտալական «Տանդէ Ալիկիերի» ընկերութիւնը և Մուրատ-Ռափ. Նախկին Աշակերտաց Միութիւնը իր նուերը (գրպանի ժամացոյց) հայերէն լեզուի և գրականութեան յառաջադէմ սանին՝ ԱՌԱՆ ԳԱՍՊԱՐԵԱՆ:

Մրցանակներ ստացան իրենց լնդհանուր յառաջաղիմութեան համար մէն մի դասարանի առաջին երեքները.

Ե. ԴԱՍԷՆ. - Ա. ՅՈՂՍՔԻ Աշրաֆեամ - Առան Գաև-պարեամ.

Բ. զրիգոր ԿԵՐՎԵԼԻԱՑ.

Դ. Յակոբ Քերոբեան

Դ. ԴԱՍՏԵՆ. - Ա. Մանուկ Էթմէքնեան.

Բ. Հուղուիկ Կիրակոսեան.

ՆԱԽԱԳՈՒՏՐԱՎԱՏԱԿԱՆ ԴԱՍԵՐՔՆ.

Եղուարդ դաւիթեամ, Սուրէն Յակոբեամ, Աշ-
հէ Եայլայեամ եւմ.

Հանդէսը համեմուած էր երաժշտական կտորներով և աշակերտներու խմբերգներով։ Հայ ու ֆաշական քայլերգներէն ու խմբերգներէն յետոյ ջութակի, թաւջութակի և ղաշնամուրի համերգը լսեցուց Bossiէն, Veraciniէն և Sammartiniէն երկու Սonata-ներ և Dialogo մը։

Հուսկ դարձեալ խմբեղզնել «Ծիրանի

ԺԱՐԱՆԻՆ

Փակման խօսքն ըրաւ ջերմ զգացումնեւ-
էն թու լու բարձր հայտն է ի պատճեն

բոզ Ուսուցչական մարմար սերպայացուցիչը՝ Դեր. Տէ Լուքա, նմանցնելով շրջանաւարտները Տանդէի Աստուածային կատակերգութեան մէջ նկարագրուած եօթը ջահերուն, որոնք պատրաստուած էին լուսաւորելու ազգային կեանքը իր զանազան խաւերուն մէջ։ Շեշտեց յարգելի Ուսուցչապետը թէ ինչպէս պէտք էին անվեհեր կանգնիւ աշխարհի խոչընդուներուն դէմ՝ կրօնըի և Ազգի մաքուր և կենսատու գաղափարականներով։

Գեղեցիկ հանդէսը կ'աւարտէր այն հո-
գեկան քաղցր տպաւորութեամբ՝ որ սո-
վոր է թողուլ կրթական տան մը հունձքի
յուսալից վայրկեանը. և մինչ հիւրեսը
գոհունակ՝ ջերմ ուրախակցութեամբ կը
մեկնէին, մտերիմ շրջանակի մէջ յաւելուած
հանդէս մը տեղի կ'ունենար Ուսուցիչնե-
րու, Բարեկամներու և շրջանաւարտ Սա-
ներու ընտանիքներուն՝ որոնց ամենուն
վարժարանին յարգելի Տեսչութիւնը ազ-
նիւ պատուասիրութիւն մը կ'ընէր, որ կը
պսակուէր Վարժարանին յառաջադիմու-
թեան և Հայ ազգին ազատութեան ուղ-
ական թեամբ մասթանօներով:

۷۸

ՄԽԻԹԱՐԵԱՆ ՎԱՐԺԱՐԱՆ - ԱՂԵՔՍԱՆԴՐԻԱ

Թագմավէպ»ի ընթերցողներէն քիչէրը միայն տեղեակ ըլլան կըրթական այս նոր հաստատութեան՝ որուն ձեռնարկեց Միիթարեան Ուխտս անցեալ տարի՝ Մուրատ-Ռափայէլեան Վարժարաններու հարիւրամեայ մեծապայծառ յուրելեանի վաղորդայնին:

Անոր հիմարկութեան ամփոփ պատմութիւնը արդէն մամուլի տակ է Յորելինական յուշարան «Բազմավեպ»ի բացառիկ թուի թ. հատորին մէջ, որով գանց կ'ընենք հոս մանրամասնութիւններ տակ՝

ու: Կը բաւէ լսել թէ Հայ վերածոււ-
թեան լծուած ազգանուէր Միաբանու-
թիւնը չէր կրնար անտիսել կարիք մը և
անհաւանդ թախանձանք մը Միկթարեան
ըթարան մը բանալու այդ գաղութին մէջ,
նչպէս կ'ընէր միեւնոյն ատեն. նաեւ Հա-
էպի հայաշատ կեղրոնին մէջ:

Բայց առանց ծանր զոհողութեանց չէր
դժնդակ ժամանակի մը մէջ հիմուե-
աւ այդ կրթաբանը՝ շնորհիւ բացառիկ
անձնուէր ջանքերուն Հ. Քերոբէ Վ.
րաբեանի՝ և հայրական քաջալերութեամբ

Շատեր իրաւամբ մեծ ակնկալութիս
ը չունէին առաջին տարուան արդիւնք
ասին, բանի որ նոր սկսուած էր գործը
սակայն մեծ եղաւ բարեկամներու
տարներու զարմանցը անզրանիկ ամա
երջի հանդէսին որ տեղի ունեցաւ Յուլի
ի կիրակին, առաւտօնեան ժամը 10,30ին
ալեզեան Հայրերու հաստատութեան ըն
արձակ սրահին մէջ՝ նախագահութեամ
զգիպտոսի Հայ կաթողիկէ վիճակաւո
ւերպ. Յ. Արքեպոս. Նեսիմեանի փոխա
ռորդ Գեր. Խաչիկ Վրդ. Աթանասիեանի
րուն քով տեղ առած էր Ֆրանսակա
հւապտոսի ներկայացուցիչը:

Հըաւիրեալներու բազմութեան մէջ կա
ին վարժարանիս թարերաբները, բարե-
ամեռն և աշակերտաց ծնողները:

Հանդէսը բացուեցաւ Եզիպտական բայլ
ոգով՝ «Քնար» երաժշտախումբի նուա
ածութեամբ, և «Բամ փորոտան»ով՝ զո
ոգեց վարժարանին սաներու խումբը
ախ Պլն. Վարդ Ճըլտըրեան՝ վարժարա
ն տեսչութեան անձնուէր գործակից Ու
ուցիչ՝ արաբերէն լեզուով զծեց հակիր
ատկերը Միխթարեան Միհրանութեան
թական ծրագրին և զաղափարներուն
շշտեց անոր յաջողութեան զաղտնիքը
թէ մեծ բախտ մ'էր Եզիպտահայ սե
ւնդին համար այդ զուտ ազգային բ
արոյական վառարանէն օգտուիլ:

Ապա հետզհետէ կատարուեցան զանան լեզուներով արտասանութիւններ՝ արակ և ոտանաւոր. մեներգ մը՝ Զ. Զափիեան, զուգերգ մը կանաչեանի՝ Զ. Արարաֆիեան և Հ. Գուրընճեան. «Եղաղը»

տրամախօսութիւնը. Մոլիէրի «Ղգաճ» էնտեսարան մը անսայթաք ֆրանսերէնով՝ Զիլնկիրեանի և Յ. Անսուրեանի կողմէն, ինչպէս նաև «La trompette» երգախառն զաւեշտ մը, յետոյ ուրիշ երգախառն պատկեր մը «Մարկոս ձկնորսը» որուն կ'առաջնորդէր դաշնակով օր. Թ. Մարտիրոսեան, ինչպէս նաև հայ և պուլկարական շնորհալի պարերուն, օժանդակութեամբ նաև Պրն. Ե. Ալեքսանեանի:

Յայտազրի Բ. մասը կը բացուէր վարժարանին մեծ. Տեսուչ Հ. Քերոբէ վ. Գրաքեանի տեկեղատուութեամբ, ուր կը բացատրէր նա Մխիթարեանց դիտումն ու ծրագիրը՝ ի զին ամէն զոհողութիւններու հայ կրթել մեր սերունդը, որուն իբր շահիկի ապացոյց յայտարարեց թէ վարժարանին 110 աշակերտութեան կէսը՝ արարախոս և հայ անզրագէտ՝ արդէն սորված էր հայերէն խօսիլ, կարզալ ու զրել:

Յարգելի Հայրը յետոյ թուեց դժուա-
րութիւնները զանազան զպրոցներէ եկած
աշակերտութեան զիտական - լեզուական
մակարդակն հարթելու, տուաւ յոյսեր
հետզհետէ բարձրացնելու դասարան և ու-
սում մինչեւ հասցնելու Փարիզի և Վե-
նետիկոյ լիկէոններու վերջին տարիներու
աստիճանին՝ ուր պիտի կարենային անց-
նիլ յառաջաղէմները և այնուհետեւ Եւրո-
պական այդ երկիրներուն մէջ կատարել
համալսարանական ուսումները: Ի խրա-
խոյս աշակերտութեան և ծնողներուն կը
յայտարէը թէ արդէն իրր արժանի մրցա-
նակ՝ բարեկիրթ և յառաջաղէմ սան մը
Յակոր Անսուրեան ձրիավարժ սան վե-
նետիկ կը զրկուէր Մուրատ-Ռո, Վագոն:

Ապա տեղի ունեցաւ ճոխ մրցանակա-
բաշխութիւն մը: Վարժարանին Ուսուցիչ-
ներէն՝ Պլն. Յակոբ Պաղտեան շնորհակա-
լութեամբ յայտարարեց մի առ մի նուէր-
ները խտալական և ֆրանսական կառա-
վարութեանց, Լեռն Մաթոսեանի կողմէ
դաստակի ժամացոյց մը հայերէնի մէջ
առաջինին, և Միաբանութեան Ընդհ. Աբ-
բահօր կողմէ ոսկի և արծաթ մետալներ՝ ա-
մէնէն բարեկիրթ և կարգապահ սաներուն:

Գրենական մըցանակներու հետ բաժնուեցան նաեւ վկայականնելը՝ գծագրուած է. Գէորգ Վ. Ոսկեանէ՝ որ հեղինակն է նաեւ վարժարանին զբօշին գծագրութեան։ Շնորհակալութեամբ յիշելու ենք անունը Պ. Յ. Պաթմանեան Մուրատ-Ռափ. նախակին աշակերտին՝ որ հաճած էր իրը նուէր ընել նոյն վկայականի վիմատիպ տպագրութիւնը։

Հաճելի և հայշագունչ հանդէսը կը փակուէր Գեր. Խաչիկ վ.ի խօսքերով որ իր կարգին շեշտեց թէ որքան մեծ զնահատանքի արժանի են Մլխիթարեանց և իրենց նորակերոտ այս առողջ՝ ոռ ամենամեծ ոռեղաղութեան յաջողութեան, մարզի մը մէջ՝ ուր գարաւոր հմտութիւն ունին մեր Մլխիթարեան Հայրերը և արքանի են ամրող Հայութեան երախտագիտութեան:

Ա. ՂԱԶԱՐՈՒ ԱՅՑԵԼՈՒՆԵՐ

Այս տարի բացառիկ բախտոն ունեցաւ մեր վանքը ողջունելու անթիւ բազմութիւն մը սիրելի ազգակիցներու՝ որոնք աշխարհիս չորս կողմերէն եկան, եկան ու անցան հայրենի կարօտի ծարաւն անցնելու այս «Փոքրիկ Հայաստան» էնինչէս կ'ըսէին անոնք սփոփուած։ Կը ցաւինք որ անթիւ և անմոռաց այցելութիւններէն մէկ երկուքը միայն պիտի կրնանք հոս նկարագրել։

ԵԳԻՊՏՈՍԻ ՀԱՅ ԱՐԻՆԵՐԸ

Օգոստոս 25ին էր, յետ միջօրէին հայ ձայն մը Ա. Ղազար կը հեռախօսէր. Եղիպտահայ Արիներու պետքըն մէկը՝ Պրն. Արմենակ Թէլլալեանն էր որ կ'աւետէր իւ ընկերներուն վկնետիկ հասնիլը; Բարի գալուստ և սիրալիր հրաւէր կ'ըլլար մեր պատասխանը; Յաջորդ առաւօտ, ժամը 10,30ին Ա. Ղազար էր արդէն կայտառ ու կտրիճ հայորդիներու խումբը՝ ուխտաւորի երկիւղած հաւատքով ու խանդավառ կարուուր:

Եւ ամէնէն առաջ տաճարը՝ ուր ուխտաւորի բարեպաշտութեամբ իրենց յարգանցն ըրին Լուսանորոգ Միսիթարի գամբանին՝ որ կը հանգչի Ա. Սահակի և Ա. Մեսրոպի նուիրական պատկերներուն տակ. և մի առ մի նկատեցին իտալական արքունիաց թանկազին նուէլները՝ շըեղ վարագոյրը, թանկազին լապտերներ, աւանդատան մէջ զարձեալ Սահակի ու Մեսրոպից շըեղ պատկերները, եկեղեցական սպաններ:

Գեղեցիկ հայերէնը իրենց շրթունքին, Յետոյ ճաշարանը իր ընկուզապատ որ-
գոհունակ և ժպտուն դէմքով՝ անոնք յաղ- մերով՝ որոնք շքեղօրէն ծածկուած են բազ-
թանակէ վերադարձողներու պէս, « Հայ մաթիւ արժէքաւոր նկարներով։ Սիրելի
Արքիներու Միութեան Եզիդապոսի շրջանի հայորդիները իրենց նկատողութեան յա-
ներկայացուցիչներ՝ Հոլանտա» էն կը դառ- տուկ նիւթ ըրին Սեղանատան զրան բա-
նաւորին ներցին և արտաքին արձանա-

զրութիւնները, մին լոռութեան պատուէր, և միւսը վանքի շինութեան, ուր Միթթար Արքահօր հանձարն ու սրբութիւնը կը ցոլայ: Այսքան վշտերով և նեղութեամբ, աւելի քան զբանով՝ հաւատքով հրաշակերտած վանքին մէկ անկիւնն իսկ մերժած էր Միթթար իր պատկերը կամ արձանը զետեղել, խորհեռով թէ իր անուան և գործին անմահութիւնն էր՝ լաւագոյն և կենդանի յուշարձանը իր փառքին:

թանգարանի մէջ հայ սրտերուն խօսող շատ բան կար. Անիքն աւերակներ, Լեւոն վերջինի սուրբ, Կուտինայի յախնապակի անօթներ, Այլազովսրիի նկարները, յետոյ հայկական դրամներու ճռի հաւաքածոն, և վերջապէս շըեղ գրատունը հաւաքարաւոր հետաքրքրական հատորներով եւրոպական լեզուներով, եզիպտական հինաւուրց Մումիան, սանսկրիթ լեզուով թանկագին փափիրոս մը, Անիքնական և Վատիկանեան ծեռագիրներուն նմանահան լուսատիպ հրատարակութիւնները, արձաններ ու թիէփոլոյի հրաշագործ վրձինի հաւաքարի կոմերուն վրայ:

Աղաբանուր զամար՝ և ի դեպքու Երեք հազար Հայ ձեռագիրներու բոլորակ ձեռագրատունը մելամաղձ ու խրոխտ զգացութեռով կը համակէ հողիները. Մըլքէի, Աղբիանուպոլսի և Տըլապիզոնի երկարագիր Աւետարանները հրաշակերտներ են թագիր.

| | | | |
|-------------|----------|------------------------------|----------------|
| Գաղանճեան | Մակրոս | Նըջանային պետ | Տաղաբէցն |
| Թէլլամեան | Արմենակ | » » | Աղեքսանդրիայէն |
| Իսպիշեան | Սմբատ | Աւագ խմբապետ | Գահիթէցն |
| Գարապանեան | Գրիգոր | Խմբտ. Գործդիր. Խորի փամուշամ | » |
| Գմգմեան | Անդրանիկ | Խմբապետ | Գահիթէցն |
| Օհանճեան | Վահան | » | Աղեքսանդրիայէն |
| Խանճեան | Ներսէս | Խմբտ. քարտուղար | Գահիթէցն |
| Նաւասարդեան | Բեգլար | փոխ-խմբտ. «Գայլիկ»ներու | » |
| Գարակէօգեան | Ալեքսան | Երէց սկաւուտ | » |
| Շամլեան | Պետրոս | » | » |
| Զիթճեան | Արշակ | » | » |
| Թուֆայեան | Հրանդ | » | » |
| Իսիշեան | Լեւոն | » | » |

Համառոտ զաղարէն վերջ անցան այս գիտեցին Հայ Պարբերականներու հաւաքածոն և յատկապէս անոնց հնագոյն լանդրանիկ թերթը «Աղդարար» (1794-ներքին սրահներուն մէջ. զուրգուրանքով